

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/375/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215314
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7712215314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táni Veščičíkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Dany Ferkovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 25.2.2015 č.k. 16C/134/2012-64 a odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.4.2015, č.k. 16C134/2012-94, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Potvrďuje uznesenie 16C 134/2012-94 zo dňa 21.4.2015.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce (ďalej len "súd prvého stupňa") rozsudkom žalobu žalobcu zamietol. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

Zo spisu vedeného pod sp.zn. 8Er/420/2012, bolo zistené, že u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, sa vedie exekučná vec pod sp.zn. Ex/8337/2012, pričom návrh na vykonanie exekúcie u exekútora bol spísaný dňa 14.5.2012. V návrhu oprávnený - Pohotovosť s.r.o. Bratislava, Pribinova 25, požiadal o vykonanie exekúcie proti povinnému K. Y., O..Č.. XXXXXX/XXXX, J. XXX XX P., P., na základe exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zo dňa 3.10.2011, sp.zn.: SR 09175/11, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.10.2011, a vykonateľnosť 27.10.2011. Týmto rozsudkom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému, ako žalobcovi, sumu 214,37 EUR, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy do zaplatenia, trovy konania vo výške 130,27 EUR. Ďalej z exekučného spisu vyplýva, že súdnym exekútorom bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená dňa 19.7.2012. K žiadosti je pripojený návrh na vykonanie exekúcie, zmenka, zmluva o úvere medzi dlžníkom K. Y., .O..Č.. XXXXXX/XXXX, J. XXX XX P., P. a veriteľom - Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, zo dňa 30.11.2010, ktorou bol poskytnutý dlžníkovi úver v sume 350,- EUR. Ďalej je k návrhu pripojený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, sp.zn. : SR09175/11, zo dňa 3.10.2011, v ktorom bol povinný, ako žalovaný, zaviazaný zaplatiť oprávnenému, ako žalobcovi, sumu vo výške 214,37 EUR, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy do zaplatenia, trovy konania vo výške 130,27,- EUR. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.10.2011 a vykonateľnosť 27.10.2011.

Súd prvého stupňa vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.2.2015, ktorého sa však navrhovateľ bez ospravedlnenia nezúčastnil. Požiadal síce dňa 20.2.2015 o zrušenie pojednávania, a to z dôvodu, že podal ústavnú sťažnosť, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu, a práva na nestranný súd. Prvostupňový súd tento dôvod nepovažoval za vážny dôvod na odročenie pojednávania, ako to predpokladá § 119 OSP v spojení s § 101 ods. 2 OSP a konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Po vykonaní dokazovania prvostupňový súd vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 3 ods. 1,2, § 5 ods. 1, 2, § 6 ods. 1, § 9, ods. 1, 2, §15 ods. 1,2, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 2, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Z exekučného spisu mal súd za preukázané, že o žiadosti súdneho exekútora bolo rozhodnuté 31.7.2012 v lehote, zamietnutím žiadosti o vydanie poverenia, nakoľko žiadosť nemala všetky náležitosti, ktoré vyžaduje zákon. Žiadosť bola doručená 19.7.2012, a rozhodnuté o nej bolo 31.7.2012, avšak nie z dôvodu nečinnosti exekučného súdu, ale pre nedostatky samej žiadosti o udelenie poverenia. Lehota 15 dní podľa zákona plynie iba od doručenia žiadosti o udelenia poverenia, ktorá nemá žiadne vady. Nárok navrhovateľa na náhradu škody, nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z.z., a preto nie je daný ani samotný základ jeho nároku. Súd sa z uvedeného dôvodu nezoberal správnosťou vyčíslenia výšky náhrady škody, či výšky nemajetkovej ujmy, ktorú navrhovateľ požadoval a návrh, ako neopodstatnený, zamietol. Ďalším dôvodom, pre ktorý bol návrh zamietnutý je to, že navrhovateľ nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., pred súdom, a to podmienku predbežného prerokovania nároku pred príslušným orgánom. V návrhu navrhovateľ síce uviedol, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z., písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku, ale do spisu nepredložil žiadny dôkaz o tom, že takýto nárok si u odporcu uplatnil, a kedy, a dokazovanie odkázal na spis Ministerstva spravodlivosti SR. Odporca síce nepoprel, že mu navrhovateľ návrh adresoval, avšak uviedol, že návrh vykazoval množstvo nedostatkov, spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií týkajúcich sa výšky náhrady škody, neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nárok mal týkať a pod. Nemožno akceptovať, aby doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu dokazoval súd, alebo odporca. Nejde o listinný dôkaz, ku ktorému nemá navrhovateľ prístup, alebo ktorý by mu nemohol byť sprístupnený. Ak si navrhovateľ neponechal ani kópiu návrhu, sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania, ale ani z toho dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania. Súd ďalej mal za preukázané, že skutkové tvrdenia navrhovateľa o nevydaní poverenia alebo rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia, v zákonom stanovenej lehote, od ktorých odvodzoval svoj nárok na náhradu škody podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., sa nezakladajú na pravde.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého patrí náhrada úspešnej žalovanej. Keďže žalovaná trovy konania nevyčísliła v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, súd prvého stupňa vyslovil vo výroku rozsudku, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva, ako to vyplýva z § 151 ods. 1,2 O.s.p.

Súd prvého stupňa ďalej napadnutým uznesením č.k. 16C/134/2012-94 zo dňa 21.4.2015 uložil žalobcovi, aby v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,00 eur, vyrubený podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že v uvedenom rozsudku došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 od. 1 písm. f) O.s.p.); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. ,g) O.s.p.); v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.); súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. O.i. namietal odvolateľ, že bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny proces a podotkol, že súd ignoroval všetky tvrdenia

žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému. Ďalej zvýraznil, že nálezy Ústavného súdu SR uvádzajú jednoznačne, že súd musí dbať na presvedčivosť svojho rozhodnutia v odôvodnení, argumentačne vyhodnotí svoje rozhodnutie tak, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe premís dospel, boli pre širšiu právnickú verejnosť prijateľné, racionálne a presvedčivé. Súd nevysvetlil vo svojom rozhodnutí, prečo nedošlo k porušeniu práv žalobcu na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. O návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť aj nesprávny úradný postup nenašiel objektívne udržateľne vysvetliteľný dôvod. Súd prvého stupňa vydal rozhodnutie vnútorne rozporné, síce zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujme žalobcovi, rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné, irelevantné úvahy súdu o tom, aké spôsoby judikovania pohľadávky si žalobca zvolil, navyše podľa práva sú súdne rozhodnutia všeobecných súdov rovnocenné s rozhodnutiami rozhodcovských súdov. Ďalej namietal, že aj iný súd, t.j. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 11NcC/46/2012 v právne zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda, preto je tiež rozhodnutie nezákonné (poukázal aj na Ústavný súd SR nálež IV. ÚS/345/09). Konštatoval odvolateľ, že základné právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom podľa čl. 36 ods. 1 Listiny a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je v občianskom súdnom konaní zabezpečený vylúčením sudcu z jeho ďalšieho prejednávania. O.i. pri nezávislosti sudcov musí byť vzaté do úvahy ustanovovanie jeho členov a dĺžka ich mandátu, teda či tu je alebo nie je zdanie nezávislosti. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti žalobcu meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že žalobca trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a zložil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Proti uzneseniu zo dňa 21.4.2015, č.k. 16C /134/2012-94 podala včas odvolanie žalobkyňa. Žiadala napadnuté uznesenie zrušiť. Poukazom na znenie ust. § 169 ods. 1 O.s.p. namietol, že uznesenie neobsahuje žiadne skutkové a právne dôvody, ktoré viedli súd prvého stupňa k jeho vydaniu. Upozornil na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/295/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/39/2007, 5MCdo/14/2007 a sp.zn. 6MCdo/2/2011, nálež Ústavného súdu SR z 22.3.2006 sp.zn. I. ÚS 252/05, uznesenie Okresného súdu v Komárne sp.zn. 8C/842/2012, uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 16C/174/2012, znenie ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch, v znení neskorších predpisov a zdôraznil, že podal odvolanie proti rozsudku, nie žalobu. V danom prípade podal žalobu pred 1.10.2012, konanie sa začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., ktorým bol zmenený zákon o súdnych poplatkoch, preto bolo podľa názoru žalobcu nutné v danej veci v súvislosti s jeho poplatkovou povinnosťou aplikovať právny predpis platný do 30.9.2012, kedy bolo konanie od poplatku vecne oslobodené. Tvrdiac, že súd nie je oprávnený svojvoľne rozšíriť okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku, mal za to, že nemohol byť na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie vyzvaný, pretože súd nebol oprávnený v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložiť poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemá. Ak tak učinil, takýto zásah zo strany štátu predstavuje aj zásah do jeho základného práva na jeho súdnu ochranu, zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, porušenie čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu tak proti rozsudku ako aj uzneseniu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu tak proti rozsudku ako aj uzneseniu nie je dôvodné.

K odvolaniu žalobcu proti rozsudku odvolací súd uvádza nasledovné :

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 02.12. 2015 o 9.25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 24.11.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca podľa obsahu odvolania namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., teda že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal postup súdu z hľadiska porušenia procesno-právnych predpisov, nie je jeho odvolanie dôvodné.

Námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia tiež nie je opodstatnená.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje stručné a výstižné prednesy účastníkov, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal za preukázané, ako aj právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvého stupňa taktiež vysvetlil akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Napadnuté rozhodnutie preto netrpí takou vadou konania, ktorá by mala za následok zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd nezistil, že by postupom prvostupňového súdu či už v konaní alebo rozhodnutím sa účastníkovi konania - žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom z dôvodov ním v odvolaní uvedených.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov účastníci konania ani nenavrhli, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa tvrdení o splnení predpokladov pre vznik nároku na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č.514/2003 Z.z., rovnako ako tvrdil aj v konaní pred súdom prvého stupňa, nie sú opodstatnené.

Odvolací súd v tej súvislosti poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý svoje úvahy o nesplnení zákonných podmienok na náhradu škody v prejednávanej veci podrobne rozviedol s poukazom na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval.

Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvého stupňa sa v konkrétnostiach dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nemá svoj podklad vo vykonanom dokazovaní. Rovnako ani tvrdenie žalobcu, že nesprávny úradný postup v danom prípade bol jednoznačne preukázaný. Navyše odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú všeobecného charakteru, bez uvedenia konkrétnych pochybení, ktorých sa súd prvého stupňa mal dopustiť.

Pokiaľ ide o namietané procesné pochybenia súdu prvého stupňa, odvolací súd udáva nasledovné:

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, a síce, že súd nedoručil písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe žalobcovi, čím porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces a ust. § 114 ods. 2 O.s.p., nie je dôvodné. Rovnako nie je dôvodné ani namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, že žalobca nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa.

Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalobca cestou svojho právneho zástupcu bol zo strany súdu prvého stupňa predvolaný na pojednávanie dňa 25.2.2015 ktoré prevzal dňa 09.02.2015 (doručenka na čl. 49 spisu). Súd prvého stupňa pojednával a rozhodol vo veci dňa 25.2.2015 v neprítomnosti žalobcu (rovnako aj žalovanej) v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Žalobca požiadal o odročenie pojednávania podaním zo dňa 20.2.2015 z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala o dôležitý dôvod o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Podľa názoru odvolacieho súdu správny bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával a vo veci rozhodol, keďže dôvod pre odročenie pojednávania, ktorý uviedol žalobca v podaní zo dňa 20.2.2015, nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania Ani podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky nie je takým dôležitým dôvodom, ktorý by opodstatňoval odročenie pojednávania.

O dôležitý dôvod na odročenie pojednávania ide vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho alebo aj subjektívneho (čím mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená).

V prejednávaní veci žalobca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podania procesného návrhu na prerušenie konania. Takýto dôvod ale nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže nejde o objektívne ospravedlniteľný dôvod, ktorý by neumožnil žalobcovi zúčastniť sa pojednávania.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa v konaní pokračoval aj po obdržaní žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania zo dňa 20.2.2015 a vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., neodňal týmto svojim postupom žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa žalobca na pojednávanie dňa 25.2.2015 nedostavil, takýmto spôsobom sa sám vzdal možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a realizovať svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na tomto pojednávaní. Z toho vyplýva, že zásada kontradiktórnosti konania a ani práva žalobcu na súdnu ochranu v tomto smere porušené neboli.

Vyššie uvedené závery sa týkajú aj odvolacej námietky žalobcu, ktorý vytkol súdu prvého stupňa, že nebol oboznámený so súdom vykonanými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.2.2015 totiž vyplynulo, že dokazovanie listinami bolo vykonané súdom prvého stupňa v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p.

Nenáležitá je odvolacia námietka žalobcu, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže v danom prípade pojednávanie nariadené bolo a žalobca svojou nedôvodnou neprítomnosťou na pojednávaní sám zapríčinil, že nemohol uplatniť svoje procesné práva.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O. s. p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca,

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je daný, pretože zákonná sudkyňa Mgr. Daniela Pristášová uznesením Krajského súdu v Košiciach 6NcC/52/2012-66 z 19.10.2012 nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na OS Michalovce pod sp. zn. 16C/133/2012, ktorá vec bola spojená do spoločného konania s konaním vedeným pod sp. zn. 16C/134/2012 (v prejednávanej veci), okrem ďalších konaní, uznesením OS Michalovce 16C/133/2012-8 z 10.10.2012 a rozpojená uznesením OS Michalovce 16C/133/2012-160 z 25.3.2014.

Odvolací súd na záver ešte poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 7ECdo/3/2013 z 21.10.2013, kde najvyšší súd riešiac dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v exekúcii poukázal na obsah práva na spravodlivý proces so zreteľom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, lebo do práva na spravodlivý súdny proces však nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (porovnaj I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (ústavný súd v rozhodnutí I. ÚS 97/97). K odňatiu možnosti žalobcu pred súdom konať a k porušeniu práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.

Ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, v riešenej veci preto správne súd prvého stupňa rozhodol, svoje rozhodnutie argumentačne odôvodnil a jeho rozsudok o zamietnutí žaloby je zákonný, správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa bola preukázaná v konaní a žalobca dostal odpoveď na svoje odvolacie námietky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nemožno považovať za svojvoľné, neodôvodnené, predčasné a prekvapivé a odvolací súd vzhľadom na zistený skutkový stav podľa § 213 O.s.p. bol viazaný týmto skutkovým stavom a s poukazom na § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a zákonný.

K odvolaniu žalobcu proti uzneseniu odvolací súd uvádza nasledovné :

Podľa § 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov súdne poplatky (ďalej len poplatky) sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len poplatkový úkon) uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len Sadzobník), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. Podľa ods. 4 v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa postupoval správne, ak napadnutým uznesením vyrubil poplatok žalobcovi v zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov za podané odvolanie.

V zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch, je výška súdneho poplatku zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20,00 eur. Sadzobník k tejto položke neobsahuje žiadne poznámky. Text položky 1 Sadzobníka uvádza, že z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba sa platí sadzba uvedená v tejto položke. V poznámkach k položke 1 bode 3 sa uvádza, že poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej.

V položke 7a je stanovená osobitná sadzba súdneho poplatku z návrhu vo výške 20,00 eur. Pokiaľ by súd akceptoval názor žalobcu, že poplatok z odvolania sa platí len pri konaní, na ktorý sa vzťahuje poplatok podľa položky 1 Sadzobníka, tak potom napr. ani pri položke 7, kde je uvedený súdny poplatok z návrhu na začatie konania o rozvod manželstva (a pod touto položkou tiež nie je uvedená poznámka k nej), by sa v prípade podania odvolania proti rozsudku neplatil súdny poplatok za odvolanie. Takýto výklad však nezodpovedá gramatickým a logickým princípom, pretože súdny poplatok za odvolanie sa

platí v zmysle ust. § 2 ods. 4 veta prvá a odvolateľ má povinnosť ho zaplatiť aj na výzvu súdu, ak ho nezaplatil spolu s poplatkovým úkonom, v tomto prípade odvolaním.

Žalobu žalobca podal na súd dňa 27.9.2012, t.j. za účinnosti znenia zákona o súdnych poplatkoch k 30.9.2012.

V zmysle § 18ca zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012. Poplatkový úkon, ktorým je odvolanie proti rozsudku vo veci samej v tomto konaní podal žalobca na súd dňa 21.10.2014. Podal ho teda za účinnosti zákona o súdnych poplatkoch už v znení účinnom od 1.1.2014. Neobstojí preto jeho námietka, že v súvislosti s podaným odvolaním je potrebné aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, pretože poplatkový úkon bol žalobcom vykonaný už za znenia zákona účinného práve od 1.1.2014, kedy ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch už bolo zrušené. Len poplatky za konania (napr. podľa pol. 5, pol. 18a, a ďalších Sadzobníka) sa vyberajú podľa predpisov účinných do 30.9.2012, ak sa konanie začalo do 30.9.2012.

Odvolací súd poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia NS SR zo dňa 28.1.2015 sp.zn. 7Cdo/323/2014, v zmysle ktorého pre spoplatnenie úkonu je rozhodujúce, kedy návrh (žaloba, odvolanie, dovolanie) bol podaný.

Neobstojí napokon ani odvolacia námietka v súvislosti s nedostatočným odôvodnením napadnutého uznesenia vzhľadom k tomu, že ide o uznesenie o vyrubení súdneho poplatku, kde je uvedený dôvod vyrubenia súdneho poplatku, ktorým je odvolanie a uvedená je aj položka podľa ktorej sa poplatok vyrubil.

Z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok a uznesenie odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.